24/12/2022

Μητροπολίτης Αιτωλίας για εορτή των Χριστουγέννων: Το σπήλαιο της Βηθλεέμ θεμέλιο ενός δικαιότερου κόσμου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Την ποιμαντορική του εγκύκλιο για την εορτή των Χριστουγέννων εξέδωσε ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός. "Ο άνθρωπος έχασε πλέον την εμπιστοσύνη του προς τον ίδιο τον άνθρωπο, όμως, δόξα τω Θεώ, δεν την έχασε ο Δημιουργός μας! Μέσα σε αυτό το πηχτό σκοτάδι του φόβου και της καχυποψίας, ο Θεός γίνεται άνθρωπος και μας αποκαλύπτει όχι μόνο την άπειρη αγάπη Του αλλά και την ακλόνητη εμπιστοσύνη Του προς εμάς", είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Αιτωλίας:

Προς το χριστεπώνυμον πλήρωμα
της καθ’ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί,
παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα

«Επεσκέψατο ημάς εξ ύψους ο Σωτήρ ημών».

(Εξαποστειλάριον Χριστουγέννων)

Ο Δημιουργός του κόσμου, ο Άναρχος και ο Αιώνιος, ο μόνος όντως Αγαθός, ο πέραν πάσης ανθρωπίνης λογικής, ο αχώρητος Κύριος του σύμπαντος, κατέρχεται από τα αδιανότητα ύψη της θεότητός Του και συρρικνώνεται ώστε να χωρέση σε ένα ταπεινό σπήλαιο, σκοτεινό και ανήλιαγο, όπως κατήντησε την ανθρώπινη ιστορία και τον καθένα μας ξεχωριστά η μεγάλη αποστασία των Προπατόρων μας.

Πως να ερμηνεύση ο ανθρώπινος νούς αυτό το μέγιστο θαύμα; Πως να συνειδητοποιήση αυτήν την Θεία κένωση; Και, κυρίως, πως να συλλάβη σε όλο της το μέγεθος την άπειρη Θεία φιλανθρωπία; Ένα αναπάντητο «πως» μας καθιστά έκθαμβους προσκυνητές του μυστηρίου της ενσαρκώσεως, του μεγίστου και ανεπανάληπτου θαύματος στην ανθρώπινη ιστορία:

«Ο αχώρητος παντί, πως εχωρήθη εν γαστρί;

Ο εν κόλποις του Πατρός, πως εν αγκάλαις της Μητρός;»

(Κάθισμα όρθρου Χριστουγέννων)

Για μία επίσκεψη μιλά ο ιερός υμνωδός. Όχι, όμως, επίσκεψη άρχοντα προς υπηκόους, όχι επίσκεψη παντοδύναμου προς αδυνάμους και εξαθλιωμένους. Σήμερα, τον κόσμο μας επισκέπτεται ο Θεός ως πατέρας, ο Οποίος δεν εγκατέλειψε τα παιδιά του στην άβυσσο των κλαυθμών και του θανάτου. Αντιθέτως, την άβυσσο αυτή κατέστησε προσωρινά πατρίδα Του ώστε να ανασύρη τις ψυχές μας από τα σκότη και τις σκιές.
Στο σκοτάδι, αδελφοί μου, ο προσανατολισμός χάνεται. Σημείο φωτός δεν υπάρχει. Ο άνθρωπος δεν ξέρει ποιόν δρόμο να ακολουθήση.

Σε κάθε βήμα καραδοκεί ο φόβος. Κάθε κίνηση οδηγεί σε επώδυνο τραύμα. Σε μία τέτοια κατάσταση βρίσκεται σήμερα ολόκληρη η ανθρωπότητα. Ο,τι θεωρήσαμε επί αιώνες σταθερό, καταρρέει. Ο,τι θεωρήσαμε φωτεινό, σβήνει. Ο,τι εμπιστευτήκαμε, μας προδίδει. Τα ανθρώπινα πάθη – και ιδιαιτέρως η απληστία και η αγριότητα – θεριεύουν σαν να μην υπήρξε ποτέ ανθρώπινος πολιτισμός.

Ψηλαφούμε πανικόβλητοι το σκοτάδι των καιρών μας αναζητώντας διέξοδο και διαφυγή. Οι μηχανές και οι οθόνες αυξάνουν την ψευδαίσθηση της παντοδυναμίας μας, συγχρόνως όμως η μοναξιά και η κενή από νόημα ζωή κάνουν τις ημέρες μας αβάσταχτες.

Ας παρηγορηθούμε όμως! Το σκοτάδι αυτό δεν είναι πρωτόγνωρο. Την νύχτα εκείνη, ίδιο σκοτάδι βίωσαν και οι οδοιπόροι προς το σπήλαιο της Γεννήσεως. Το βίωσαν, αλλά δεν το φοβήθηκαν! Οι βοσκοί εισήλθαν στο κατασκότεινο σπήλαιο, οδηγούμενοι από το φως της φάτνης. Οι Μάγοι ταξίδεψαν κάτω από τον σκοτεινό ουρανό, οδηγούμενοι από τον λαμπρό αστέρα. Η βαθιά εκείνη νύχτα δεν κατάφερε να εμποδίση το υπερκόσμιο φως του «Ηλίου της δικαιοσύνης».

Το ανέσπερο φως του νεογέννητου Χριστού έγινε, άπαξ διά παντός, η ελπίδα και η πυξίδα σε έναν νέο δρόμο και μία νέα προοπτική για όλο το ανθρώπινο γένος. Ο ύμνος των αγγέλων πλημμύρισε τα σύμπαντα και γαλήνεψε τις ψυχές, σκορπίζοντας μία πανανθρώπινη υπόσχεση: **Ποτέ πιά ο άνθρωπος μόνος μέσα στο σκοτάδι της αμαρτίας και της απόγνωσης**! Ποτέ πιά η ανθρωπότητα καταδικασμένη να πορεύεται σε σκοτεινές οδούς χωρίς ελπίδα και διέξοδο!

Την ώρα που τα απατηλά φώτα του κόσμου σβήνουν, «το μεσότοιχον του φραγμού διαλέλυται» και το φως των Χριστουγέννων αναδύεται άσπιλο και άσβεστο. Την ώρα που το κακό μοιάζει ανίκητο, η δύναμη του ταπεινού Θείου βρέφους ανατρέπει τα σχέδια των ισχυρών. Την ώρα που ο κόσμος μοιάζει να στερεύη από αγάπη και αγιότητα, το σπήλαιο της Βηθλεέμ μετατρέπεται σε θεμέλιο ενός νέου, φωτεινότερου και δικαιότερου κόσμου.

Ο δρόμος που ενώνει την Γη με τον Ουρανό διανοίγεται ενώπιόν μας ολόφωτος. Οι πύλες της Εδέμ ανοίγουν και πάλι. Η ανθρώπινη φύση, στο πρόσωπο της Παναγίας μας, εξαγνίζεται από τα θανατηφόρα πάθη και γίνεται ξανά άξια να υποδεχθή τον νεογέννητο Μεσσία.

Αδελφοί μου,

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ζούμε σε καιρούς βαθύτατου κλονισμού. Η ανθρωπότητα εκτόπισε τον Θεό και την ίδια στιγμή χάθηκε η εμπιστοσύνη μας προς τους ανθρώπους. Κάθε ημέρα μας περιμένει και μία δυσάρεστη και οδυνηρή έκπληξη από τις ανθρώπινες επιλογές. Δεν εμπιστευόμαστε πιά ούτε τους συνανθρώπους μας ούτε καν τον ίδιο μας τον εαυτό. **Ο άνθρωπος έχασε πλέον την εμπιστοσύνη του προς τον ίδιο τον άνθρωπο, όμως, δόξα τω Θεώ, δεν την έχασε ο Δημιουργός μας! Μέσα σε αυτό το πηχτό σκοτάδι του φόβου και της καχυποψίας, ο Θεός γίνεται άνθρωπος και μας αποκαλύπτει όχι μόνο την άπειρη αγάπη Του αλλά και την ακλόνητη εμπιστοσύνη Του προς εμάς.**

Ο επουράνιος Πατέρας ανανεώνει την σχέση Του μαζί μας και προσμένει την ανταπόκρισή μας. Ο σαρκωμένος Υιός και λόγος του Θεού μας θυμίζει πως είμαστε πλάσματα αγάπης, αλλά, συγχρόνως, ο ερχομός Του μας καλεί να επανακτήσουμε την αυτοεκτίμηση και την αυτοπεποίθησή μας. Τα Χριστούγεννα είναι το φωτεινό σημείο το οποίο φανερώνει εκ νέου τον χαμένο μας προσανατολισμό και αποκαλύπτει τις αρχέγονες δυνάμεις του καλού που κρύβουμε μέσα μας. Με την δική Του βοήθεια μπορούμε να νικήσουμε το σκοτάδι των καιρών μας! Με την δική Του ευλογία μπορούμε να κάνουμε τον κόσμο μας καλύτερο!

Όποιος ατενίσει το Θείο φως των Χριστουγέννων και του επιτρέψει να πλημμυρίση την ψυχή του, γίνεται ο ίδιος φως και ελπίδα για την κοινωνία μέσα στην οποία ζει, αλλά και για τον κόσμο ολόκληρο. Μόνον με αυτή την προοπτική τα Χριστούγεννα παύουν να είναι απλώς μία γραφική περίοδος ψεύτικης χαράς και κατανάλωσης και αποκαλύπτονται ως μεταμορφωτική δύναμη αληθινής ευφροσύνης και ελπίδας για όλη την οικουμένη.

Αγαπητοί μου αδερφοί,

Ας ανταποκριθούμε στην λυτρωτική επίσκεψη του Θεού στον κατασκότεινο κόσμο μας. Ας μεταβάλλουμε το φως του άστρου της Βηθλεέμ σε προσωπικό μας ορόσημο και οδηγό. Ας απαντήσουμε στην Θεία κάθοδο με την δική μας εξύψωση και ας γίνη για όλη την ζωή σκοπός και παρηγοριά ο χαρμόσυνος ύμνος: «Χριστός επί γης• Υψώθητε» (Α΄ωδή Κανόνος Χριστουγέννων)

Με αυτή την προτροπή και αυτή την ελπίδα, ως νέος σας πνευματικός πατέρας, σας καλώ, «εν ενί στόματι και μια καρδία» να υποδεχθούμε τον Λυτρωτή του κόσμου και να εμπιστευτούμε σε Αυτόν το μέλλον και τις προσδοκίες μας.

Με πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ